

عنوان مقاله:

جایگاه روشهای آینده‌پژوهی در گامهای برنامه‌ریزی راهبردی

محل انتشار:

اولین کنگره بین‌المللی افق‌های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدحجت موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه یزد،

مهرداد صبوچی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه یزد،

سوگند علیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه یزد،

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر آینده‌پژوهی به عنوان یکی از علوم جدید پیشبینی آینده و نیز ارایه‌دهنده آینده‌های روشن در بسیاری از حوزه‌های مطالعاتی مطرح شده است. آینده‌پژوهی شامل تلاشهایی است که با استفاده از تجزیه و تحلیل منابع، الگوها و عوامل تغییر و یا ثبات، به تجسم آینده‌های بالقوه و برنامه‌ریزی برای آنها می‌پردازد. براین اساس در بسیاری از مطالعاتی که به روندهای محتمل آینده می‌پردازند، آینده‌پژوهی جایگاه ویژه‌ای را به دست آورده است. ورود آینده‌پژوهی به عرصه شهرسازی در قالب برنامه‌ریزی راهبردی نقطه آغازین استفاده از آینده‌پژوهی در مطالعات شهری بوده است. هر چند این آینده‌پژوهی بیش از آن که در مطالعات شهری و برنامه‌ریزی شهری به خصوص در کشور ما به کار گرفته شود، بیشتر در مطالعات برنامه‌ریزی راهبردی و آن هم به تازگی، کاربرد یافته است. به همین علت تاکنون در برنامه‌ریزی راهبردی شهرها توجه‌چندانی به مباحث آینده‌پژوهی نشده و در اغلب موارد تکنیکهای پیشبینی مورد توجه بوده‌اند. لذا در این تحقیق سعی شده است تا با مطالعه گامهای برنامه‌ریزی راهبردی، امکان کاربست روشها و تکنیکهای مورد استفاده در گامهای آینده‌پژوهی در برنامه‌ریزی راهبردی نیز مشخص گردید. نتایج این تحقیق مشخص نمود که در گامهای مختلف برنامه‌ریزی راهبردی میتوان از روشهای آینده‌پژوهی مانند چشماندازسازی، پنل، دلفی، تحلیل روند، بارش افکار و سناریونویسی استفاده کرد

کلمات کلیدی:

آینده‌پژوهی، برنامه‌ریزی راهبردی، روشهای آینده‌پژوهی، گامهای برنامه‌ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380648>

